

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og indhold

Den 24. november 1992 vedtog Folketinget lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (jugoslaverloven). Loven trådte i kraft den 1. december 1992 som lov nr. 933 af 28. november 1992.

Baggrunden for loven var borgerkrigen i det tidligere Jugoslavien, som havde forårsaget, at hundredtusinder af mennesker var blevet drevet på flugt.

Med jugoslaverloven blev der skabt retligt grundlag for, at Danmark kunne modtage visse særlig nødstedte personer fra det tidligere Jugoslavien på midlertidig basis, samt at personer fra det tidligere Jugoslavien, der inden lovens ikrafttræden den 1. december 1992 var indrejst i Danmark og i forbindelse hermed eller senere havde ansøgt om asyl, kunne meddeles midlertidig opholdstilladelse, såfremt de pågældende på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder i det område, de pågældende ellers kunne vende tilbage til, måtte antages at have behov for midlertidig beskyttelse.

Ved lov nr. 459 af 30. juni 1993 blev ordningen for midlertidig opholdstilladelse til spontane asylansøgere udvidet til også at omfatte personer, der var indrejst som spontane asylansøgere den 1. december 1992 eller senere.

Samtidig blev der indført adgang til at meddele midlertidig opholdstilladelse til personer, der befandt sig i det tidligere Jugoslavien eller nærområdet hertil, såfremt det på baggrund af oplysninger tilvejebragt i samarbejde med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) måtte antages, at de pågældende på grund af krigshandlinger eller lignende uroligheder umiddelbart havde et behov for beskyttelse. Ved lov nr. 327 af 30. april 1996 blev ordningen ændret til en kvoteordning.

Ved lov nr. 34 af 18. januar 1995 indførtes udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, hvorefter der kan meddeles opholdstilladelse til en udlænding med opholdstilladelse efter jugoslaverloven, som uden for de i ud-

lændingelovens § 7, stk. 1 og 2 (asyl), nævnte tilfælde må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet. Bestemmelsen er ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 afløst af udlændingelovens § 9 e, stk. 1.

I praksis har jugoslaverloven og udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5 (nu § 9 e, stk. 1), fundet anvendelse for personer fra Bosnien-Hercegovina.

Det må i dag lægges til grund, at der ikke længere foregår krigshandlinger eller lignende uroligheder i Bosnien-Hercegovina, som i sig selv kan begrunde, at personer fra Bosnien-Hercegovina med hensyn til behovet for beskyttelse skal indtage en retlig særstilling i forhold til personer fra andre lande, som Danmark modtager asylansøgere fra.

Det foreslås på den baggrund, at jugoslaverloven og udlændingelovens § 9 e, stk. 1, ophæves, således at den retlige særstilling for personer fra Bosnien-Hercegovina for så vidt angår adgangen til beskyttelse her i landet bringes til ophør.

2. Status på administrationen af jugoslaverlovens opholdsbestemmelser og udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5 (nu § 9 e, stk. 1)

2.1. Invitationsordningen (jugoslaverlovens § 1)

Efter jugoslaverlovens § 1 kan regeringen efter aftale med UNHCR eller lignende international organisation invitere et antal særlig nødstedte personer fra det tidligere Jugoslavien til at tage ophold her i landet med henblik på lægelig behandling eller anden hjælp, som ikke kan ydes i det område, hvori vedkommende befinder sig. Udvælgelsen af de personer, der inviteres til Danmark, skal ske i samarbejde med UNHCR eller lignende international organisation.

Ved invitationsordningens etablering i 1993 ankom personer med behov for psykisk rehabilitering efter ophold i fangelejre samt civile personer med krigsskader. Siden 1994 ankom navnlig personer, der som følge af krigstilstanden ikke kunne behandles lokalt. Det drejede sig navnlig om børn med leukæmi og hjertesygdomme og om voksne med kræftsygdomme.